

ΕΝΘΡΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ.ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΗΛΟΥΣΙΟΥ Κ.ΝΗΦΩΝΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΘΜ

Την Παρασκευή 19η Δεκεμβρίου ε.ε., η ΑΘΜ ο Πάπας και Πατριάρχης Αλεξανδρείας και πάσης Αφρικής κ.κ.Θεόδωρος Β' τέλεσε στον Καθεδρικό Ναό του Πορτ Σαΐντ την ενθρόνιση του Σεβ.Μητροπολίτου Πηλουσίου κ.Νήφωνος. Στην τελετή της ενθρόνισως του Σεβασμιωτάτου συμμετείχαν οι Σεβ.Μητροπολίτες Λεοντοπόλεως κ.Γαβριήλ, Πατριαρχικός Επίτροπος Αλεξανδρείας, Μέμφιδος κ.Νικόδημος, Πατριαρχικός Επίτροπος Κάιρου, ως και οι θεοφ.Επίσκοποι Ναυκράτιδος κ.Μελέτιος, Ηγούμενος της Ι.Πατριαρχικής Μονής Οσίου Σάββα Ηγιασμένου Αλεξανδρείας, και Βερενίκης κ.Χρυσόστομος. Παρέστησαν Εκπρόσωποι της Κοπτικής, Καθολικής και Προτεσταντικής Εκκλησίας, ο Εξοχ.Πρέσβυς της Κύπρου κ.Σ.Λιασιδής, η Εντιμ.Γενική Πρόξενος της Ελλάδος στο Κάιρο κα Α.Κομίνη, ο Επιτετραμμένος της Ελληνικής Πρεσβείας στο Κάιρο κ.Γ.Παπαδόπουλος, ο Προξενικός Λιμενάρχης στο Κάιρο, κ.Ε.Πουλακάκης, η Πρόεδρος της Ελληνικής Κοινότητας Πόρτ Σαΐντ κ.Χ.Θεοχάρους, οι Πρόεδροι των Αραβοφώνων Ορθοδόξων του Πορτ Σαΐντ κ.Σ.Ίσσα, και όλης της Αιγύπτου κ.Ρόμπερτ Χόσνι, ως και οι Πρόεδροι των Κοινοτήτων Μανσούρας, Δαμιέτης, Καντάρας, Ντάχερ, και Ηλιουπόλεως, καθώς και πλήθος πιστών της Ιεράς Μητροπόλεως.

Ο Μακαριώτατος, κατά την ομιλία Του, με συγκίνηση είπε τα εξής:

«Ὡ, βάθος πλούτου καὶ σοφίας καὶ γνώσεως θεοῦ! Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!» (Ῥωμ. 11, 33).

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Πηλουσίου καὶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητέ ἀδελφέ κ. Νήφων, Μὲ αὐτὰ τὰ λόγια, ἐκστατικὸς μπροστὰ στὴν πανσοφία τοῦ Μεγάλου Θεοῦ, ὁ μέγας Ἀπόστολος τῶν Ἐθνῶν Παῦλος, ἀπευθυνόμενος στοὺς Ῥωμαίους, προσπαθεῖ νὰ ἐκφράσει τὸν πλοῦτον τῶν αἰσθημάτων ποῦ προκαλεῖ στὴν ἀνθρώπινη διάνοια ἡ ἐγγύτης τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ, ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφρασθεῖ μὲ ἀνθρώπινα λόγια. Καὶ τότε ἢ θὰ σιωπήσει ὁ ἀδύνατος ἄνθρωπος, ἢ θὰ ἀναπέμψει ἐκστατικὲς δοξολογίες, ὅπως ὁ ἔνθους Ἀπόστολός μας.

Καὶ πράγματι! Ὑπάρχει ἄραγε κάτι, ἔστω καὶ τὸ παραμικρὸ, μέσα στὴν Ἁγία μας Ἐκκλησία, ποῦ νὰ μὴ μᾶς προκαλεῖ αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης καὶ δοξολογίας ἀπέναντι στὸν δωρεοδότη Κύριο, ποῦ τόσο στοργικὰ παρακολουθεῖ τὴν πορεία μας, καὶ τέμνει διὰ τῆς συνεχοῦς παρουσίας του τὸ αἰώνιο παρὸν τοῦ ἱστορικοῦ μας γίνεσθαι;

Αὐτὸ ὅμως ποῦ προκαλεῖ περισσότερο τὸ αἶσθημα τῆς ἐν ἐκστάσει εὐγνωμοσύνης μας, εἶναι ἡ φιλανθρωπία τοῦ Μεγάλου Θεοῦ. Ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης μᾶς διαβεβαιώνει ὅτι «οὐκ ἀπέστειλεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον ἵνα κρίνη τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῆ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ» (Ἰωάν. 3, 17). Καὶ τελικὰ ἡ κρίση θὰ γίνεи μὲ τὸ πλεόν ἀπίθανο μέτρο! Μὲ τὴν ταυτοπροσώπιση τοῦ Θεοῦ μὲ τὸν ἐλάχιστο ἄνθρωπο, τὸν πεταμένο, τὸν γυμνὸ, τὸν πεινασμένο, τὸν ξένο καὶ τὸν φτωχό. «Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοὶ ἐποιήσατε», (Ματθ. 25, 40).

Συχνὰ ἐμεῖς οἱ ἀδύνατοι ἄνθρωποι, κάνουμε στὴν πνευματικὴ μας ζωὴ ἕνα μεγάλο λάθος! Ξεχνοῦμε τὸ γεγονὸς ὅτι εἴμαστε εἰκόνες αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἐκστατικοῦ, ποῦ ἔρχεται πρὸς συνάντηση τοῦ πλάσματός του, καὶ κλεινόμαστε στὸν ἑαυτὸ μας, οἰκοδομώντας ἔτσι τὴν ἀτομικὴ μας σωτηρία, μέσα σὲ μιὰ ἀνεξιλέωτη αὐτάρκεια καὶ αὐταρέσκεια καὶ σὰν τὸν μεγάλο ἀδελφὸ τῆς παραβολῆς τοῦ ἀσώτου, ἀπαιτοῦμε τὴν δικαίωση τοῦ Θεοῦ, ὡς ἀποτέλεσμα μιᾶς στεῖρας συμμόρφωσης καὶ προσήλωσης μας στὴ τήρηση κάποιων ἠθικῶν κανόνων ἀποξενώνοντας τὸν ἑαυτὸ μας ἀπὸ τὴν παγκόσμια χαρὰ τῆς σωτηρίας.

Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Πηλουσίου κ. Νήφων,

Μετὰ ἀπὸ τὶς παραπάνω σκέψεις, ἐπίτρεψέ μου, νὰ ἔλθω τώρα εἰς τὸν ἔπαινό σου. Εἶσαι

Ένας γνήσιος «άνθρωπος του Ίησοῦ Χριστοῦ». Πρόσφερες τὴν ὑπαρξή σου ὡς λαμπάδα καιομένη γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Κυρίου καὶ τὴν προσφορά στὴν ζωντανή εἰκόνα Του, τὸν πτωχό καὶ ἀνήμπορο ἄνθρωπο, τὸν πεινασμένο, τὸν ἀπογοητευμένο, τὸν ὀρφανό, τὴν χήρα, τὸν ἄρρωστο καὶ ξδωσες ἀπὸ τό εἶναι σου, ὅ,τι μπόρεσες στὴν διακονία τῆς χριστιανικῆς πίστεως καὶ μαρτυρίας. Στὴν ἀγάπη γιὰ τὸν ἐμπερίστατο ἀδελφό! Ὅχι μόνο στὴν ἐπὶ εἴκοσι χρόνια διακονία σου στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Περιστερίου, ἀλλὰ καὶ στὴν ἐννεάχρονη θυσιαστικὴ παρουσία σου, ὡς ἡγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Παλαίου Καΐρου. Πόσες ψυχές πονεμένες καὶ πεινασμένες δὲν βρήκαν καταφύγιο ἀγαπητέ μου Νήφων, κοντὰ σου; Σὲ ὅλους εἶχες κάτι νὰ δώσεις. Γιὰ ὅλους εἶχες ἕνα πιάτο φαγητό, λίγα ροῦχα, λίγα χρήματα, ἕναν καλό λόγο ἀνακούφισης καὶ ἐλπίδας! Ὅμοιάζει περισσότερο μὲ τὸν θεὸ, αὐτὸς ποὺ προσπαθεῖ νὰ γίνεῖ περισσότερο ἄνθρωπος, διότι σύμφωνα καὶ μὲ τὸ Ἅγιο Εἰρηναῖο Ἐπίσκοπο Λουγδούνου, «δόξα τοῦ θεοῦ εἶναι ὁ ζωντανὸς ἄνθρωπος»!

Αὐτὲς σου οἱ ἀρετὲς, ἡ ἀνθρωπιὰ σου, εἶναι ποὺ ἔπεισαν τὴν Ἱερὰν Σύνοδο τοῦ Πατριαρχείου μας, μετὰ ἀπὸ δικὴ μου προτροπή, μὲ τὴν τιμίαν ψῆφον τους, νὰ σὲ ἀναβιβάσουν ἀπὸ Ἐπίσκοπο Βαβυλῶνος, εἰς Μητροπολίτην Πηλουσίου, εἰς ἐπαξίαν διαδοχὴν τοῦ μακαριστοῦ, ἀκάκου, Γέροντος Μητροπολίτου κυροῦ Καλλινίκου.

Ἀνέρχεσαι, τυπικά, ἀδελφὲ μου Νήφων, ἀλλὰ στὴν οὐσία διὰ τῆς ταπεινώσεως σου, κατέρχεσαι! Λόγω τῆς πνευματικῆς σου πλέον ὠριμότητος, εἶσαι ἤδη περιεζωσμένος τὸ λέντιον, ἵνα διακονεῖς αὐτοθυσιαστικὰ τοὺς ἀδελφοὺς σου, στὸ νέο αὐτὸ μετερίζι ποὺ ἡ πρόνοια τοῦ Παναγάρχου θεοῦ σὲ τοποθετεῖ. Αὐτὸ τὸ παράδειγμα τῆς ἔμπρακτης ἀγάπης, ἔχει ἀνάγκη ὁ σύγχρονος ἀναγκεμένος ἄνθρωπος. Ξέρω ὅτι θὰ συνεχίσεις νὰ γίνεσαι «τοῖς πᾶσι τὰ πάντα ἵνα πάντως τινὰς σώσης», (Α΄ Κορ. 9, 22). Ἀνεβαίνεις στὴν περίοπτη θέση τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πηλουσίου, καὶ θὰ εἶσαι ὡς πόλις ἐπάνω ὄρους κειμένη», (Ματθ. 5, 14), ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει πὼς θὰ βλέπεις ἀφ' ὑψηλοῦ τὴν ἀγωνία τῆς ζωῆς τοῦ ποιμνίου σου, ἢ ὅτι τὰ φλέγοντα θέματα τους θὰ σὲ ἀφήνουν ἀπαθῆ. Σὰν Ἐκκλησία εἴμαστε κοινωνοὶ τῆς κοινῆς ἄλλωστε, πορείας τῶν ἀνθρώπων στὴν μεγάλη αὐτὴ περιπέτεια ποὺ ὀνομάζεται ἱστορία καὶ ἡ ὁποία ὀδηγεῖ τὴν ἀνθρωπότητα στὴν τελείωση τῶν ἐσχάτων, εἰδικὰ δὲ τὸ Πατριαρχεῖο μας, ποὺ ἔχει τὸ προνόμιο τῆς διαχρονικῆς παρουσίας στὴν ὑπόθεση τῆς διαδόσεως τοῦ Εὐαγγελίου εἰς τὴν τεράστια Ἠπειρο τοῦ μέλλοντος, τὴν Ἀφρική, ἡ ἀπουσία μας ἀπὸ τὸ παρὸν θὰ ἀποτελοῦσε ἀσυγχώρητο λάθος.

Μὲ αὐτὲς τὶς σκέψεις, ἀγαπητέ μου ἀδελφὲ Νήφων, σὲ ἐνθρονίζουμε σήμερα στὸν θρόνο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πηλουσίου, στὴν Μητρόπολή σου, στὸ Πόρτ Σάιντ, ἀλλὰ καὶ στὶς καρδιὰς τοῦ πιστοῦ ποιμνίου σου! «Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον», γιὰτὶ αὐτὴ ἡ δράκα τῶν λίγων μὰ ἐκλεκτῶν ἀνθρώπων, στὰ χέρια τοῦ θεοῦ, ὁ ὁποῖος «δύναται καὶ ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἄβραάμ», μπορεῖ νὰ φαίνονται ἀπειράριθμοι. Ποτὲ ὁ θεὸς στὴν ἱστορία δὲν ἐπέτρεψε στοὺς δικοὺς του, νὰ στηριχθοῦν στὶς δυνάμεις τους, ἀλλὰ πάντα στὴ δύναμη τοῦ ἐνδυναμοῦντος θεοῦ.

«Ἐντεινον καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἔνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὀδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου», (Ψαλμ. 44, 4) τέκνο μου ἀγαπημένο, Ἅγιε Μητροπολίτα Πηλουσίου, κ.Νήφων!

Ὁ Πατριάρχης σου, καὶ ἡ περὶ αὐτὸν Ἱερὰ Σύνοδος, μαζί μὲ τὸ πιστὸ ποίμνιό σου, θὰ εἴμαστε πάντα δίπλα σου, συγκυρηναῖοι στὸ εὐθυνοφόρο ἔργο σου!

Πολλὰ τὰ ἔτη σου!

Περαίνων τὴν προσλαλιά του, ὁ Μακαριώτατος ἐνδακρυσ ἐμνήσθη τοῦ πνευματικοῦ του πατρός Πατριάρχου Παρθενίου Γ', τοῦ ἐλκοντος τὴν καταγωγή του ἀπὸ το Πορτ Σάιντ. Εξήρε τὴν πνευματικὴ του υποθήκη, τὴν ὁποία εφαρμόζει κατὰ γράμμα, νὰ καλύπτει δηλαδή κατ' οἰκονομία τὶς αδυναμίες τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ συγχωρεῖ μακροθύμως τους ἀχαρίστους καὶ ἀγνώμονες ευεργετηθέντες.

Ο Σεβ.κ.Νήφων ανέφερε:

Δοξολογίας λόγους και ευχαριστίας αναπέμνω στὸν Πανάγαθο Θεό, γιατί αξίωσε την ταπεινότητά μου να φτάσει στην ξεχωριστή αυτή μέρα.

Ανέρχομαι στον ιστορικό θρόνο της αγιωτάτης Μητροπόλεως Πηλουσίου πού λάμπρυναν διαπρεπείς Ιεράρχαι. Η χαρά μου γίνεται εντονότερη από την θερμή και ειλικρινή υποδοχή που μου επιφύλαξε σήμερα ο κλήρος και ο λαός, οι εντιμότατοι άρχοντες της επαρχίας.

Ο θρόνος εις τον οποίο ανέρχομαι είναι εις τόπον και τύπον Χριστού. Είναι ο θρόνος πού ο Μέγας Αρχιερέυς Χριστός μεταφέρει την αγιαστική χάρη και τις ευλογίες και οδηγεί τους πιστούς εις νομάς χαρισμάτων σωτηρίων.

Έρχομαι λοιπόν να αναλάβω με την βοήθεια του Θεού το χρέος να αναπληρώσω το κενό της ελλείψεως του συνανθρώπου, να γίνω φίλος, αδελφός, πατέρας.

Έχω συνεργάτας αυτής της αποστολής τους αγαπητούς ιερείς οι οποίοι είναι πολύτιμοι στον κοινό αγώνα για την διακονία του λαού.

Με περισσή αγάπη, Μακαριώτατε με περιβάλατε απ' τη στιγμή που εκδήλωσα την επιθυμία να ενταχθώ εις τους κόλπους του Παλαιφάτου Πατριαρχείου της Αλεξάνδρειας και να προσφέρω τον εαυτό μου εις την Ιεραποστολή. Με αναδείξατε ηγούμενο της Πατριαρχικής και Ιστορικής Μονής του Αγίου Γεωργίου Παλαιού Καΐρου όπου επί μια δεκαετία υπηρετώ εις το κάλεσμα των καιρών και των ευλαβών προσκυνητών χριστιανών και μουσουλμάνων από ολόκληρο τον κόσμο. Εις το κάλεσμα των αναστηλωτικών εργασιών όπου η αγάπη και το ενδιαφέρον το δικό σας, Μακαριώτατε, εκ βάθρων μετὰ από εκατό περίπου χρόνια ανακαινίζεται το στολίδι και το κλέος του Πατριαρχείου μας.

Με το ίδιο αμείωτο ενδιαφέρον και τις δυνάμεις που ο Παντοδύναμος Θεός μου χαρίζει, υπόσχομαι ότι θα εργασθώ κάτω από τη δική σας σκέπη και υπακοή εις την νέαν έδραν όπου η αγάπη σας μού ενεπιστεύθη. Έχοντας, Μακαριώτατε, την πατρική ευχή και ευλογία σας πολύτιμο εφόδιο και βακτηρία, ξεκινώ τη νέα διακονία μου στον αγρό της επαρχίας του Πηλουσίου.

Αγιώτατοι αδελφοί Αρχιερείς, θερμότατες ευχαριστίες σε σας διότι ήλθατε την ημέρα αυτή εις την χαράν μου.

Σεβασμιώτατε, Άγιε Λεοντοπόλεως, κ. Γαβριήλ, εις το πρόσωπό σας ευχαριστώ την Αγιωτάτη Σύνοδο του θρόνου και εσάς ιδιαίτερα διότι διατελέσατε τοποτηρητής της επαρχίας επί έναν ολόκληρο χρόνο, όπου θεοφιλώς διαποιμάνατε αυτήν.

Θερμές ευχαριστίες απευθύνω εις τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Μέμφιδος κ. Νικόδημο, όπου επί δεκαετία υπάρχει εις το Κάϊρο άρτια συνεργασία μεταξύ μας.

Τον θεοφιλέστατο Επίσκοπο Ναυκράτιδος κ. Μελέτιον, τον θεοφιλέστατο Επίσκοπο Βερενίκης κ. Χρυσόστομο,

τον εκπρόσωπο της Κοπτικής Εκκλησίας Μουτράν Θεόδωρο,

τον εκπρόσωπο της Καθολικής Εκκλησίας Αμπούνα Κύριλλο,

τον εκπρόσωπο της Προτεσταντικής Εκκλησίας Αμπούνα Χέλμι Καντές,

τον εξοχώτατο Πρέσβυν της Κύπρου μας,

την αξιότιμον Γενική μας Πρόξενον εις το Κάϊρο Λαμπρινή Κομίνη,

τον επιτετραμένον της πρεσβείας της Ελλάδος εις το Κάϊρο,

τον Προξενικό μας Λιμενάρχη εις το Κάϊρο, κ. Ευάγγελο Πουλακάκη,

την αξιότιμο Πρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητος Πόρτ Σάιντ κ. Χρυσούλα Θεοχάρους,

τον αξιότιμο πρόεδρο των Αραβοφώνων του Πορτ Σάιντ Σαλάμα Ίσσα,

τον αξιότιμο πρόεδρο της Μανσούρας,

τον αξιότιμο πρόεδρο της Δαμιέτης,

τον αξιότιμο πρόεδρο της Καντάρας,
τον αξιότιμο αντιπρόεδρο της Ελληνικής Κοινότητας Καΐρου,
τον αξιότιμο πρόεδρο του Ντάχερ,
τον αξιότιμο πρόεδρο της Ηλιουπόλεως,
τον Dr. Ναντίμ Σκαντάρ με τους προσκόπους της Κασάφα.

Ολόθερμες ευχαριστίες και βαθιά ευγνωμοσύνη σ' όλους εκείνους που συνεργάστηκαν με την χάρη του θεού και οδήγησαν τα βήματά μου κοντά σας καθώς και σε εκείνους που βιώνουν μαζί μου την συγκίνηση της ιερής αυτής στιγμής.

Μακαρία η μνήμη των αιδιίμων προκατόχων ημών, Αμφιλοχίου, Πολυεύκτου, Παρθενίου, Βαρνάβα, Ειρηναίου και Καλλινίκου.

Υψώ τας χείρας μου και εν προσευχή εύχομαι. Η χάρις του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού και η αγάπη του θεού και Πατρός και η κοινωνία του Αγίου Πνεύματος εΐη μετά πάντων ημών. Αμήν!

Καταληκτικώς παρετέθη γεύμα αγάπης προς σύμπαν το πολυπληθές εκκλησίασμα.